

Vězeňská služba České republiky
Generální ředitelství Praha

Soudní č. 1672/1a, pošt. příhrádka 3, 140 67 Praha 4, tel.: 244 024 111, fax: 244 024 809, ISDS: b86abcb

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

SDĚLENÍ

ve věci žádosti o poskytnutí informace

Vězeňská služba České republiky, se sídlem Soudní 1672/1a, 140 67 Praha 4, subjekt povinný podle § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů („povinný subjekt“), obdržela [REDACTED] prostřednictvím poskytovatele poštovních služeb písemný požadavek na poskytnutí informace ve smyslu čl. 17 Listiny základních práv a svobod a podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů („zákon o svobodném přístupu k informacím“), jak jej uplatnil [REDACTED] („žadatel“). Žádost o poskytnutí informace povinný subjekt zaevidoval pod čj. [REDACTED]

Žadatel se v podání domáhá oznámení informací k pojmu „negativní poznatek“, „...a sice jakými NGR se tyto poznatky a jejich uvádění řídí a jejich kopie; a také informaci o tom, za jakých okolností se tyto negativní poznatky mohou uvádět pro dokumenty zasílané mimo Vězeňskou službu České republiky, zejména soudům. Popřípadě k jakým subjektům je lze nebo nelze uvádět/zasílat.“.

I.

Těžiště vyjádření k žádosti o informace povinný subjekt spatřuje v ustanovení § 28 odst. 1 zákona č. 169/1999 Sb., o výkonu trestu odnětí svobody a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále též „zákon o výkonu trestu odnětí svobody“), jímž se stanoví základní povinnosti odsouzených.

Ve smyslu ustanovení § 28 odst. 4 zákona o výkonu trestu odnětí svobody poté platí, že vůči odsouzenému, který neoprávněně odmítá plnit své povinnosti a k nápravě nestačí výzva nebo napomenutí, užije Vězeňská služba České republiky v nezbytném rozsahu prostředky povolené zákonem. Jak vyplývá z ustanovení § 46 odst. 1 a 2 zákona o výkonu trestu odnětí svobody, za

kázeňský přestupek, jímž se rozumí zaviněné porušení zákonem stanovené nebo na jeho základě uložené povinnosti, pořádku nebo kázně během výkonu trestu, lze odsouzenému uložit kázeňský trest. Kázeňský trest se neuloží, jestliže samotným projednáním kázeňského přestupku s odsouzeným lze dosáhnout sledovaného účelu.

Negativní poznatek o chování odsouzeného v průběhu výkonu trestu odnětí svobody je však zaznamenán, byť dochází k drobnějším porušováním stanovených pravidel. Přitom, může se jednat o negativní poznatek v případech, kdy se odsouzený nechoval v souladu s předpisy, příkazy a nařízeními personálu Vězeňské služby České republiky apod., ale intenzita jeho chování nezakládala uložení kázeňského trestu a k nápravě postačilo pouhé napomenutí či výzva v souladu s ustanovením § 28 odst. 4 zákona o výkonu trestu odnětí svobody. Informace o negativním poznatku je poté uváděna např. ve vyhodnocení programu zacházení.

II.

Charakter resp. podstatu pojmu „negativní poznatek“ lze pro aplikační praxi vymezit souladně s usnesením Ústavního soudu (III. ÚS 1592/21 ze dne 27. července. 2021), který konstatoval, že „*negativní poznatky jsou přijatelným nástrojem ke zmapování chování odsouzených*“, přičemž doplnil, že kromě negativních poznatků bývají běžně zaznamenávány i poznatky pozitivní.

K požadavku žadatele na jmenování úpravy „negativního poznatku“ ve vnitřních předpisech, povinný subjekt uvádí, že v podmínkách Vězeňské služby České republiky je úprava obsažena v nařízení generálního ředitele Vězeňské služby České republiky č. 23/2020 o kázeňském řízení u obviněných, odsouzených a chovanců. Vhodno ještě k požadavku žadatele na kopii interního předpisu doplnit (souladně s vyjádřením Ministerstva spravedlnosti České republiky čj. MSP-342/2019-OSV-OSV/4 ze dne 31. května 2019), že nařízení generálního ředitele Vězeňské služby České republiky je ryze interním předpisem, který obecně nemusí být odsouzenému dán k dispozici k seznámení.

Ohledně zájmu žadatele (cit.), „*za jakých okolností se tyto negativní poznatky mohou uvádět pro dokumenty zasílané mimo Vězeňskou službu České republiky, zejména soudům*“, povinný subjekt sděluje, že poskytnutí hodnocení chování odsouzeného (plnění programů zacházení) soudům je stanoveno přímo zákonem, a to zejména ustanovením § 57 zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a příslušnými ustanoveními zákona o výkonu trestu odnětí svobody.

III.

K následné části dotazu (cit.: „*Popřípadě k jakým subjektům je lze nebo nelze uvádět/zasílat?*“) povinný subjekt konstatuje, že se jedná o nekonkrétní dotaz, který například nevymezuje, zda žadatel má na mysli fyzické nebo právnické osoby, nebo mezinárodní orgány a organizace, které jsou považovány za součást procesu získávání a prošetřování informací o porušování lidských práv (např. jmenované v § 34 odst. 2 vyhlášky č. 345/1999 Sb., kterou se vydává řád výkonu trestu, ve znění pozdějších předpisů), či třeba pouze státní orgány České republiky apod.

Lze tudíž žadateli odpovědět toliko v obecné rovině, a to, že hodnocení programů zacházení nepřísluší předávat subjektům, kterým na takový postup nevznikl právní nárok.

Rozdělovník:

Adresát		Způsob doručení
1.	Vězeňská služba České republiky, Soudní 1672/1a, 140 00 Praha 4	uloženo do spisu
		